

Hrvatske rane

Autor Administrator

Nove rane

Ivan Mikleniæ, Glas koncila

(...)Upravo je nevjerojatno da se nositelji vlasti, koji bi trebali po naravi svoga položaja služiti dobru èitavoga hrvatskog naroda, u svim tim veæ zadanim ili prijeteæim ranama svrstavaju na stranu gotovo neznatnih manjina, interesnih skupina kojima su njihovi interesi vaŹniji od svake Hrvatske (...)

* * *
* * * * *

Hrvatski narod, koji sveg vijeka svojega recentnog postojanja u samostalnoj i višestranaškoj drŹavi još uvijek nije uspio zaliješiti svoje brojne rane, u 2009. godinu ulazi s posve novim i dubokim ranama.

Jednu duboku ranu hrvatskom narodu - posve nepravedno kako se uostalom i rane zadaju - nanosi aktualna slovenska politika, vjerojatno i inspirirana i tajno podrŹana od mošnijih sila i snaga, nevišenim ucjenama gurajuši Republiku Hrvatsku što dalje od Europe u balkansku asocijaciju.

Premda je skrivenim globalnim stratezima dobro poznato da se Hrvatska od svoga osnutka u prvom tisušlješu pa do 1918. nikada nije ni politiški, ni kulturno, ni vjerski uklapala u jugoistošenu Europu, i premda je sadašnja Hrvatska na podrušjima koja su sada blokirana sve ušinila što je Europska Unija traŹila, neke snage, za koje sada prljavi posao odrašuju upravo slovenski politišari, ošito se još uvijek ne mogu pomiriti da bi si Hrvatska osigurala stabilnije uvjete za svoju budušnost u prvoj Europi.

Ta nastojanja drŹavne politike - za koja je više puta

neprimjereno i neodgovorno rešeno da nemaju alternative, a koja su već dosad omogućila ne samo različite ucjene nego i popustanja pred tim ucjenama - oèito su došla do trenutka u kojem æe se hrvatske vlasti morati jasno opredijeliti ili za povlaenje ili za izdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Rana je nastala, nije bila oèekivana, bolna je još; više jer je formalno zadaju susjedni političari, ali tu ranu Hrvati nisu mogli spriječiti.

Stoga je neizmjereno teže i gore što je gotovo istodobno hrvatski narod zadobio i nove unutarnje rane od vlastitih ljudi u vodstvu države kojima su, oèito je, svetiji parcijalni i grupni interesi negoli zajednièko dobro èitavoga hrvatskog naroda.

Prihvatanjem Zakona o poljoprivrednom zemljištu te Zakona o golfu u Hrvatskom saboru 15. prosinca, najavom odustajanja od uvođenja zdravstvenoga odgoja i obrazovanja te odredbama u budućem zakonu o državljanstvu po kojem su Hrvati rođeni izvan teritorija sadašnje Republike Hrvatske stranci kao i svi drugi, hrvatskom narodnom biæu već su zadane ili se pripremaju da budu zadane još; nove duboke rane.

Upravo je nevjerovatno da se nositelji vlasti, koji bi trebali po naravi svoga položaja služiti dobru èitavoga hrvatskog naroda, u svim tim već zadanim ili prijeteæim ranama svrstavaju na stranu gotovo neznatnih manjina, interesnih skupina kojima su njihovi interesi važniji od svake Hrvatske.

Hrvatska sela, koja su kroz svu povijest održala opstojnost hrvatskoga naroda, već gotovo stoljeæe vape za svojim preporodom, a novim Zakonom o poljoprivrednom zemljištu, ako bude primijenjen, doživjet æe nepopravljiv krah. Po tom zakonu, Hrvatska æe možda imati poljoprivrednu proizvodnju, ali neæe više imati sela, seoskih obitelji - a to znaèi ni infrastrukture za opstanak hrvatskoga naroda.

Već sadašnja »poljoprivredna politika« opredijelila se za financijsko podupiranje samo 24,4% od ukupnoga broja postojeæih hrvatskih obiteljskih gospodarstava, a ostale tri èetvrtine samo tolerira, a to su sva tzv. nekmercijalna obiteljska gospodarstva, tj. poljoprivredni proizvođaèi koji proizvode za vlastite potrebe i dijelom za prodaju na tržištu, ali vlasti ni na kojoj razini ništa stvarno i opipljivo ne poduzimaju da bi se zajamèio otkup njihovih proizvoda i na taj naèin osigurao opstanak seoskih obitelji.

Prihvatanjem Zakonom o poljoprivrednom zemljištu država se

odrièe odnosno Źrtvuje tih 75% hrvatskih seoskih gospodarstava, a njihove poljoprivredne površine posluŹit æe za gotovo nasilno okrupnjavanje posjeda buduæih poljoprivrednih proizvoðaèa. Hrvatskim vlastima oèito opstanak hrvatskoga sela i seoskih obitelji nije nacionalni interes, a istodobno - kako javno izjavljuju najvišnji predstavnici - golf jest hrvatski nacionalni interes pa æe seosko gospodarstvo morati prodati svoje poljoprivredne površine da bi se formirala površina za golfsko igralište i za buduæe vile vlasnika te za apartmane za goste. Pritom je najbolnije što baš nitko od Hrvatske ne traŹi da tako postupa, tj. da vlasti idu tako drastièno i nerazumno na ruku bogatašima, sadašnjim i buduæim, a na štetu hrvatskoga sela bez kojega nema opstanka hrvatskoga naroda.

Isto tako Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta ide naruku nezatnoj manjini kad odluèuje da se u hrvatske škole ne uvede zdravstveni odgoj i obrazovanje: premda su potrebu takvih programa zdravstvenog odgoja ocjenjivali stručnjaci iz dva povjerenstva koje je od g. 2005. oformilo to isto ministarstvo i koji su ocijenili da postoji potreba takvih programa, premda su i roditelji prihvatili uvođenje takvih programa i premda potreba kao društveni cilj po sebi i ne ovisi o uspješnosti nekog programa jer je uspješnost svakog odgoja jedva mjerljiva.

Ministarstvo oèito nema snage stati iza prihvaæenih programa, premda iza jednoga, onoga GROZD-ova, stoji velika veæina u hrvatskom društvu, a èini se da je baš to krivnja toga programa pa se Źeli formalno odustati od svih. Ne otvara li se namjerno rana kad se veæini Źeli nasilno uskratiti njezino pravo i nametnuti nešto drugo?

Kao što taj stav Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta ne nameæe nikakva vidljiva snaga izvana, tako ni Ministarstvo unutarnjih poslova, kao predlaŹaèa Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, ne sili niti EU niti bilo koji javni subjekt da Hrvate bez hrvatskog drŹavljanstva definitivno proglasi strancima i da Hrvatska ne bude nacionalna matièna drŹava Hrvata. Taj prijedlog dolazi još pred Vladu koja moŹe zadati novu bolnu ranu hrvatskom nacionalnom biæu nasilno rastjeranom širom svijeta, ili moŹe slijediti primjer Slovenije pa ipak Republiku Hrvatsku priznati matiènom zemljom svih Hrvata.